

ЮРИЙ ЛЕВИТАНСКИ КОГАТО ЕКРАНА...

Превод от руски: Георги Динински, —

chitanka.info

Когато екрана
с финалните кадри
показва човека
как крачи по пътя далечен
към хоризонта
— въпреки че има някаква
завършваща нотка,
по същество не е финал
— не се затваря кръгът
— самият човек е път.
Понеже е млад,
ненапразно
не се показва
как зад кадъра свири тромпет
и слънцето
приятливо
гледа от небосклона.
И че това е основание,
да се надяваме
съдбата към този човек
ще е благосклонна.

Но когато екрана
с финалните кадри
показва човека
как крачи по пътя далечен
към хоризонта,
и човекът е стар,
и извит е гърбът му,
и олово краката му стяга,
така че стъпва
уморено и тежко,
ето това е
наистина тъжно
и това е наистина

с аромат
на финал.

И все пак
и това
пак не е край,
понеже в следващата серия
от този
вечен сериал
отново
с финалните кадри
виждате човека,
който се отдалечава
към чертата на хоризонта
(кръгът се затваря).
И стъпките са уверени,
и човекът е млад,
ненапразно
зад кадъра
тромпетът призовава
и слънцето
гледа приветливо
от небосклона,
така че
има основания да се надяваме,
че съдбата
към човека
ще пребъде благосклонна.

Така е устроен
този нехитър сюжет,
зад всеки финал
следва продължение —
и, уви, в това
е единственото утешение,
други варианти,
уви, няма.

1991

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.